Posudek diplomové práce vypracované Václavem Štraserem
na téma „Obchodněprávní, daňové a účetní aspekty koncernů

Předložená práce se na více než stu stránek zabývá teoreticky komplikovanou a prakticky významnou problematikou koncernového práva. Uchazeč zvolil interdisciplinární zaměření, když do svého pojednání zahrnul nejen aspekty obchodněprávní, ale současně i daňové a účetní. Takový přístup je důležitý pro pochopení širších souvislostí a návazností koncernové problematiky.

Zaměření práce se promítlo i v její struktuře. První – obecná – část pojednává o ekonomické koncentraci, vymezuje pojem, systém a prameny obchodního práva a jeho základní pojmy. Druhá – zvláštní – část se zaměřuje na obchodněprávní problematiku faktického a smluvního koncernu. Třetí část zpracovává koncerny z pohledu daňového práva, pátá pak z pohledu účetního práva. V závěru práce shrnuje diplomant hlavní myšlenky, k nimž dospěl při zpracování zvoleného tématu. Takto „postavená" struktura je přehledná a v zásadě pokrývá zvolené téma.

Metodologicky postupuje autor od obecného ke zvláštnímu, když nejprve pojednává o obecných otázkách koncernového práva, aby se následně věnoval jeho jednotlivým specifikům.

Po obsahové stránce svědčí předložený text o hlubším seznámení autora se zvolenou problematikou a o zájmu o ni. V práci se nicméně vyskytly některé nepřesnosti či diskusní závěry. Například na str. 5 ve výčtu jednotlivých „subúkolů" ochranné funkce koncernového práva chybí ochrana ovládané společnosti samé, která je základní funkcí koncernového práva. Jinak je členění funkcí koncernového práva správné a zajímavé. Charakteristika jedné z alternativ koncentrace „změnou vnitřního statutu" není přesná. Pravděpodobně je převzata ze zahraniční literatury nebo z pramene ekonomické povahy. Lze totiž namítnout, že při fúzi se v každém případě nemusí měnit stanovy nástupnické společnosti. Také akvizice „vkladem do základního kapitálu" je vysvětlena poněkud mlhavě (str. 4). Na str. 6 a násl. je neaktuální odkaz na úpravu nabídek převzetí v obchodním zákoníku, ačkoli s účinností od 1. dubna 2008 jsou nabídky převzetí upraveny zákonem č. 104/2008 Sb., o nabídkách převzetí. Neaktuální je též uvedení návrhu deváté směrnice ve výčtu nadnárodních předpisů vztahujících se ke koncernovému právu, neboť tento návrh byl ji před mnoha lety opuštěn (str. 8). Celkově lze podotknout k tomuto výčtu, že neobsahuje některé směrnice, které mají koncernové dopady (např. transparentní směrnici). Jistou výhradu mám k zařazení úpravy smluv o převodech cenných papírů „akcesoricky" ke koncernovému právu. Nejde podle mne o zásadní pochybení, ale tyto smlouvy mají „koncernový význam" jen když se na jejich základě nabývá rozhodujícího vlivu ve společnosti. Pokud jde o diplomantům návrh (prezentovaný na str. 105) na rozšíření vstupní ochrany i na jiné subjekty, považuji jej za problematický a diplomant by jej měl blíže vysvětlit při obhajobě. Pokud jde o výzvu k dopracování ochrany věřitelů faktického koncernu, do jisté míry může tuto funkci splnit insolventní právo. Otázka ochrany věřitelů je však podstatně komplikovanější, neboť v řadě zemí jak anglosaského, tak kontinentálně evropského právního systému se uplatňuje soudcovská ochrana na základě doktríny propichování firemního závoje, koncepce spravedlivé podřízenosti, atd., s kterou tuzemská praxe nepracuje.

Seznam použitých pramenů je dostatečně rozsáhlý. Autor na použité prameny v textu věcně i gramaticky korektním způsobem odkazuje.

Práci Václava Štrasera považuji za zdařilou, a to zejména v jejích obchodněprávní části, na niž jsem se především při jejím posuzování zaměřila. Práce je způsobilá obhajoby.

Praha, 28. srpna 2008

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce